

den slags mod indtrængen af ubehageligheder, så har en lidt mere håndfast holdning til det. Man kunne selvfølgelig få den tanke, at det er, fordi der her er en interessekonflikt mellem nogle erhvervsinteresser og den enkelte borgers interesse, og at det er derfor, den enkelte borgers interesse bliver sådan lidt ugleset i den sammenhæng. Det synes jeg måske ikke at man kan udelukke.

Jeg vil godt sige, at man vel i dag faktisk må konstatere, at alt det med de her gratisaviser har været godt for én ting. For jeg tror sådan set, at den konservative ordfører har ret i, at hvis gratisaviserne ikke var kommet med den massive fokus, der så kom på, hvordan papiret hobede sig op i folks postkasser, havde det været meget svært at komme nogen vegne med den her sag. For det er jo ikke første gang, sagen er taget op. Den er taget op mange gange, og den er altid endt med ikke at blive til noget. Sådan kunne det jo også tyde på at skulle være endt den her gang, da Enhedslisten og SF fremsatte et forslag tilbage i 2006. Jeg tror nok, at man må sige, at hvis der ikke havde været fortsat politisk opmærksomhed om sagen i de år, der er gået siden – de 2 år – havde vi næppe fået en frivillig aftale i dag.

Jeg skal sige, at jeg sådan set tror, hvis jeg har forstået ministeren rigtigt – det tror jeg at jeg har, og det kan vi så få bekræftet skriftligt – at den her frivillige aftale har en kvalitet, nemlig at den er blevet ophævet fra at være en frivillig aftale til at være nogle retrningslinjer, Forbrugerombudsmanden udsteder. Dem kunne han sådan set godt have udsendt uden at have lavet en frivillig aftale. Dem kunne han bare selv have udsendt, men nu udsender han dem så efter at have lavet en frivillig aftale, og derfor er de også juridisk bindende. Og det har sådan set været et af mine store problemer i forhold til en frivillig aftale: at vi i hvert fald skulle sikre, at den var juridisk bindende.

Der er jo efter min opfattelse ikke nogen tvivl om, at mange borgere har følt sig generet af at modtage uadresserede forsendelser. Hvis man kigger tilbage på den undersøgelse, som blev gennemført for Transportministeriet her i år, var det jo sådan, at der faktisk var et flertal af danskere, som opfattede, at de fik for mange reklamer. Det skal dog siges, at det jo ikke er alle dem, der mener, at de får for mange, som er villige til at sige nej, og det skal jeg vende tilbage til hvorfor godt kan være et problem i forhold til den frivillige aftale, der er lavet i dag. Det, der

også var bemærkelsesværdigt, var, at omkring et flertal af dem, der havde et nej tak-skilt, havde en opfattelse af, at deres nej tak-skilt ikke blev respekteret. Der var også nogle – ikke så mange, 5 pct. af samtlige – som havde et klart ønske om at få en ordning, hvorefter man sådan set kunne sige nej tak til alting, dog vistnok med undtagelse af offentlige informationer og den slags.

Det er vores opfattelse, Enhedslistens opfattelse, at det bør være en ret for borgerne at kunne undgå modtagelse af uadresserede forsendelser. Og det er så vores synspunkt, at det er vigtigt, at en sådan ordning også følges op med nogle juridiske muligheder for at gennemføre nogle sanktioner. Hvis det kan gøres med den foreliggende aftale og Forbrugerombudsmandens rolle i den sag, er det jo i hvert fald positivt.

Vi synes også, det er godt, at man har indført en såkaldt total nej tak-ordning med de forbedringer, der er, for det er et ønske, som jeg ved at nogle mennesker har, og som nogle mennesker har et meget stærkt ønske om.

Kl. 15:33

Til gengæld vil jeg sige, at vi i Enhedslisten ikke synes, det er særlig fornuftigt, at man i aftalen har valgt at ændre de eksisterende nej tak-ordninger. Man kan sige, at den ene var blevet lidt uaktuel, fordi de her gratisaviser er forsvundet, i den forstand at de ikke mere bliver delt ud i folks postkasser. Men vi synes, det er urimeligt, at man f.eks. har inddraget vejvisere, aftenskolekataloger og andre lignende ting i det, man siger nej tak til, når man siger nej tak. For det er helt klart formuleret som et ønske fra borgernes side i den undersøgelse, der er lavet, at det ville de faktisk gerne blive ved med at modtage. Jeg har måske en lille mistanke om – og det kan godt være, det skyldes en alt for stor mistænksomhed over for erhvervsinteresser – at nogle af dem, som har kæmpet for, at de her to ting kom med blandt det, man fravalgte ved et nej tak, har været båret af en idé om, at det måske ville reducere antallet af folk, der sagde nej tak, en hel del.

Hvis det er tilfældet, synes jeg faktisk, det er ærgerligt og kedeligt, og derfor vil det i hvert fald i vores vurdering, når der kommer en evaluering af, om det her er en succes eller ej, også indgå, om vi kan se, at der er forholdsvis mange, som tidligere har forsøgt at sige nej tak, som har opgivet at sige nej tak, for det vil vi opfatte som et udtryk for, at ordningen gør, at nogle mennesker tager imod meget mere, end de i grunden ønsker at gøre. Så det vil vi også lade indgå i vores overvejelser.